

Det fysikalistiske menneskesynet er knyttet til det mekanistiske natursynet. Det mener at som alt annet i naturen fungerer også mennesket og dets sinn som en maskin og kan forklares i rent fysiske termer.

Identitetsteori: mentale tilstander er det samme som nevrale tilstander

Fysikalister mener altså at sinnet i bunn og grunn er, og må forklares ut ifra, noe fysisk. Men nøyaktig hvordan kan mentale tilstander og prosesser og bevissthetsinnhold forklares fysisk? Dette gir den såkalte identitetsteorien et mulig svar på. **Identitetsteorien** antar også at alt er fysisk forklarlig, og mer spesifikt at det fysiske grunnlaget for sinnet er i hjernen.

Den grunnleggende ideen bak identitetsteorien er at mentale tilstander og prosesser er identiske med spesifikke nevrale tilstander og prosesser i hjernen (Smart, 2022). Om A og B er identiske, i den betydningen vi sikter til her, har de nøyaktig de samme egenskapene i alle henseender og er umulige å skille fra hverandre. De er ikke to ting, men en og samme.

Identitetsteorien er en variant av fysikalisme som beskriver sinnets materielle grunnlag som neurobiologiske prosesser i hjernen. Sinnet og bevissthet er redusert til hjernen.

Dette kan forklares med forholdet mellom begrepene «H₂O» og «vann». Vann og H₂O er identiske ved at de begge refererer til den samme våte, gjennomsiktige væsken i verden, selv om de gjør det på forskjellige måter. For eksempel bruker vi «vann» i hverdagsspråket og «H₂O» når vi beskriver vann kjemisk. Forholdet mellom morgenstjernen og kveldsstjernen er et liknende tilfelle. De refererer til den samme lyse planeten (Venus). Men Venus har rett og slett to forskjellige navn avhengig av når den observeres på himmelen. Den er synlig som en kveldsstjerne om kvelden og som en morgenstjerne om morgenen og er likevel den samme planeten (Frege, 1892/1986). Det samme gjelder mentale og nevrale tilstander og prosesser, ifølge